

til og arbejdet med den dramatiske kunst, ligesom der i særlige tilfælde kan ydes bevillingshavere støtte, der kan muliggøre fremførelse af nutidig dansk dramatik. Der kan endelig ydes støtte til det internationale teatersamarbejde.“

Teaterrådet, der hidtil har fungeret som ministeriets rådgiver i teaterspørgsmål, skal iflg. lovforslagets kapitel 10 fortsætte og udvide denne virksomhed. Ved gennemførelsen af lovforslaget vil der opstå en lang række administrative problemer, som kun kan løses i samråd med teaterkyndige, og ikke mindst det rejsende teaters forhold kræver en sådan faglig indsigt, at det kan komme på tale at overlade arbejdet med forberedelsen og muligt også med gennemførelsen af den for disse gældende tilskudsordning til teaterrådet eller et særligt organ inden for dette. Med særligt henblik på det rejsende teaters forhold foreslås det at ansætte en *teaterkonsulent* til bistand for teaterrådet. Konsulenten vil dog få opgaver herudover, f. eks. i forbindelse med publikumsorganisationerne, og han vil i det hele kunne øve en betydningsfuld indsats ved tilrettelæggelsen af den fremtidige teaterordning.

De beløb, der er ydet til dansk teater — bortset fra det kgl. teater — er indtil 1959 i det store og hele blevet ydet af *filmsfonden*. Fra og med finansåret 1959-60 blev tilskuddene til landsdelsscenerne overført fra denne fond til finansloven, men selv med denne betydelige lettelse er fondens midler ganske utilstrækkelige til at dække både teater- og filmsformål m. v. Der stilles derfor forslag om, at *samtlige bevillinger til teaterformål overføres til finansloven*, så at filmsfonden fritages for disse udgifter, jfr. det herom samtidig fremsatte forslag om ændring af biografteaterloven (nærmest efterfølgende sag).

Om *de økonomiske virkninger* af lovforslagets gennemførelse anførte *ministeren for kulturelle anliggender* ved fremsættelsen bl. a.:

„Den samlede støtte, der for øjeblikket ydes til de af lovforslaget omfattede teaterformål, beløber sig til omtrent 3 mill. kr., og der bliver ved lovens gennemførelse tale om en ikke uvæsentlig forøgelse af denne støtte. Udgiftsforøgelsen lader sig imidlertid ikke nøjagtigt opgøre, dels fordi lovens økonomiske virkninger på en række punkter er usikre, dels fordi en del af de hjemlede udgifter har karakter af engangsudgifter, der således ikke til stadighed vil belaste statsbud-